

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Εξοποτίσεις δόνα γράβη κατά χωρίων κατ' αποκοπήν.

Αόρα σύμφωνο προγράμμι της "Σάλπιγγος" κατ' αποκοπήν.

Συνδρομή ετήσια προπληρωτά.

Εν Κύπρῳ.....Σελ. 8.
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ.....,, 12.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ
Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ. Editor S. HOURMOUZIOS.

Παύσαθε ληρύντες, καὶ περὶ τῶν ὧν ἐρίζοντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοις φύοντες,
καὶ κροκοδείλους ποιῶντες.

(Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Ἐν πρώτοις ὀρεῖλομεν ν' ἀπονεύμεν δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μας πᾶσι τοῖς διαφοροτρόπως ὑποστηρίξαντι τὸ μικρὸν τοῦτο φύλλον μας. Ἡ «Σάλπιγξ» καὶ πρὶν τῇ ἐκδόσει ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ τῷ σταδίῳ εἰς ὃ εἰσέρχεται πολλοὺς ἐξαι τοὺς τε κατακριτὰς καὶ ἐπικριτὰς· ἀλλ' αὕτη ἀπαρεγκλιτῶς τὴν πορείαν ἦν διεχάραξεν ἐαυτῇ θαδίζουσα, ὡς ἂν ἡ κοῦσα πασι καὶ μὴ ἂν ἡ κοῦσα εἰς οὐδέν, τὴν ἀλήθειαν δὲ βᾶσιν, τὴν ἀμεροληψίαν θώρακα καὶ τὸν ὀρθὸν λόγον ὁδηγὸν ἔχουσα, ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ τῶν κατακριτῶν τὰ βέλη θὰ ὦσιν ἀκίνδυνα καὶ τῶν ἐπικριτῶν αἱ ἐπικρίσεις ὅλως περιτταί. Ἐν τοιοῦτῳ λοιπὸν πνεύματι λαβόντες ἀνὰ χεῖρας τὸν δημοσιογραφικὸν κάλαμον, καὶ ὑπὸ τοιοῦτου πνεύματος ἐμπορούμενοι ἀτενίζομεν μετὰ θάρρους εἰς τὸ μέλλον ἐν τῇ τραχείᾳ τοῦ ὁποῦ καὶ ἀνωμάλῳ ὁδῷ εἰς ὡς ἄνθρωποι προσκόψωμεν, εἴθε ἡμεῖς νὰ ὦμεν τὸ τελευταῖον παράδειγμα ἀτυχοῦς δημοσιογράφου.

ΕΝΤΟΠΙΑ.

Τέλος πάντων ἡνοῖξε δευτέραν φοράν τώρα καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ συνεδριάξῃ τὸ κοινοβούλιον τῆς Κύπρου· νὰ ἐλπίζωμεν ἄρα γε κανέν καλόν; νὰ σᾶς πῶ καὶ ἐγώ

τὴν ἰδίαν μου· καθόσον ὁ Ἀρμοστής λέγει εἰς τοὺς Βουλευτάς, «ἀπεράσιτα τοῦτο καὶ ἐνεκρίθη καὶ θὰ τεθῇ ἐνώπιον ὑμῶν» καὶ—«διενοήθη τοῦτο καὶ παρεσκευάσθη καὶ θὰ τεθῇ ὑπ' ὄψιν ὑμῶν» μεγάλας ἐλπίδας νὰ μὴ ἔχωμεν. Τὰ φαχλά ἐτοιμάζονται ἀπὸ πρὶν χωρὶς νὰ ἐρωτηθῇ καὶ ἡ ὁρὴς τῶν κυπρίων Βουλευτῶν, καὶ τὰ θέλουν δὲν τὰ θέλουν, τοὺς ἀρέσουν, δὲν τοὺς ἀρέσουν τοὺς τὰ θέλουν ἐμπρὸς τοὺς· διὰ νὰ κεντήσουν δὲ καὶ κομμάτι τὴν ὁρὴν των, τοὺς λέγουν ὅτι τὰ ἐγεύθη καὶ ὁ Δεῖνα καὶ τὰ ἐνέκρινε.

Πότε ἄραγε θὰ ἀξιωθῶμεν νὰ βλέπωμεν ἐπὶ κεφαλῇς τοῦ λόγου τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ τὰς προνοίας αἱ ὁποῖαι ἐληφθῇσαν περὶ ἐλαττώσεως τῆς φορολογίας, περὶ ἀναπτύξεως τῆς Γεωργίας, περὶ Παιδείας, περὶ ἐξαλείψεως τῆς ληστείας, καὶ τὰς προσόδους καὶ τὰ καλὰ τὰ ὁποῖα ἐγείναν ἐκ τούτων ὧν; παρὰ βλέπομεν πρῶτα καὶ πρῶτα (καὶ κεῖνε εἶνε καὶ πρῶτα καὶ ὕστερα) νὰ ἐπαινῇ τὸ ἐμπόριον καὶ τοὺς ἐμπόρους ὅτι ἐμπορεύθησαν καλά; τί ἀναμιγνύεται εἰς τοῦτο ἡ Κυβέρνησις; ποῖος ἐμπόρος δὲν εἶχε χρήματα νὰ ἐμπορευθῇ καὶ τοῦ ἔδωκεν ἡ Κυβέρνησις; ἡ ποῖος ἐμπόρος ἔχει χρήματα καὶ ἐμπορεύεται καὶ δὲν τὰ ὀλίγοστευε ὅσον πάγει;

Πότε ἄρα γε θὰ ἀξιωθῶμεν ἀντὶ νὰ λέγῃ ὁ Μ. Ἀρμοστής «ὁ προῦ-

πολογισμὸς τοῦ ἐπιόντος οἰκονομολογικοῦ ἐτους παρεσκευάσθη καὶ ἐνεκρίθη καὶ θὰ τεθῇ ἐνώπιον ὑμῶν» νὰ λέγῃ—Ἀνάγκη νὰ συντάξῃτε τὸν οἰκονομολογικὸν προῦπολογισμὸν τοῦ ἐπιόντος ἐτους;—

«Ἀπὸ τίνος χρόνου διανοοῦμαι πῶς νὰ ἐλαφρύνω τὸν λαὸν ἐκ τῶν φόρων..... ἡ δὲ προσγενητομένηταις προσόδοις ζημία (ποία ἄρα γε ζημία;) θὰ ἀμειψθῇ ἐν μέρει· (ἡμεῖς φοβούμεθα μήπως θὰ ἦνε καὶ πάρα πάνω καὶ ἀπὸ τὸ ἐν γένει) διὰ προσθέτου φορολογίας» λέγει ἡ Α. Ἐξοχότης· ἀλλὰ πότε ἄρα γε εἰς ποῖον εὐτυχημένον ἐτος θὰ ἀκούσωμεν νὰ πῇ—Ἀπερασίσθη καὶ ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Σ. Κυβερνήσεως νὰ ἀρθῇ ὁ δεῖνα φόρος, νὰ ἐλαττωθῇ ὁ δεῖνα οἷτινες πιέζουσι βαρέως τὸν λαόν, ἡ δὲ προσγενητομένη ζημία θὰ καλυφθῇ ἐν μέρει διὰ τῆς ἐλαττώσεως τινῶν περιττῶν ἐσόδων καὶ τῶν 95 χιλιάδων λιρῶν, αἵτινες ἐπληρώοντο εἰς τὴν Τουρκίαν;

«Ἡ Κυβέρνησις—λέγει ὁ Μ. Ἀρμοστής—εὐηρεστήθη νὰ ὑπακούσῃ τῶν ἐκφρασεῖσιν εὐχῶν περὶ καταργήσεως τοῦ στρατιωτικοῦ φόρου καὶ τῆς δεκάτης τῶν σταφυλῶν» ἀλλ' αὐτὸ τὸ εἰρωνικὸν «εὐηρεστήθη» κατήντησε πλέον φαρμάκι· διότι ποῖα εὐαρέσκειαι ὑπάρχει ἀφοῦ διὰ νὰ χάριση ἐνπράγμα σκεπτεται πρῶτον καλὰ ὅν τὸ

ἄλλοπου θὰ λάβῃ θὰ καλύψῃ τὴν ζημίαν;

«Τὰ κεφάλαια περὶ κληρονομίας καὶ διαδοχῆς νόμου διὰ τοὺς χριστιανούς κατοίκους παρῶσθε ἁσθησάν καὶ συνιστῶ νὰ ἐξετασθῶσιν.» ἀλλ' ἀφοῦ τοῦτο ἀφορᾷ μόνον τοὺς χριστιανούς, διατί δὲν διετάχθησαν οἱ χριστιανοὶ σύμβουλοι νὰ συντάξωσι τοιοῦτον ἢ νὰ τροποποιήσωσι τὸν ὑπάρχοντα καὶ νὰ τὸν ὑποβάλλωσιν ἐκεῖνοι ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Συμβουλίου; Ταῦτα πάντα εἶνε ἀκατανόητα.

Σεῖς οἱ Ἀγγλοὶ οἱ ὅποιοι θεωρεῖσθε εὐγενεῖς, εἶνε εὐγένεια αὐτῆπεῦ κάμνετε, ἐνῶ ὑπάρχουν ἐκεῖ μέσα 9 Ἑλληνας καὶ 3 μόνον Τούρκοι νὰ μεταφράζετε τὸν λόγον καὶ τὰς ἰδέας σας πρῶτον τουρκιστὶ καὶ ἐπειτα ἑλληνιστὶ; Μέσα σέ ἐκείνην τὴν γλυκόξυνην σύμβασιν ποῦ κάμνετε καὶ πῆρατε τὴν Κύπρον εἶνε καὶ τοῦτο μέσα; νὰ περιφρονῆτε τὰ τρία τέταρτα τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὸν ὅποιον λαμβάνετε τὰ 9)10 ὅλου τοῦ φόρου, καὶ νὰ ὑπολήψεσθε τὸ ἐν τέταρτον περισσότερον; ποίαν τάχα εὐχαρίστησιν εὐρίσκετε εἰς τὸ νὰ προσβάλλητε τὴν τέτοιον τρόπον τοὺς Ἑλληνας; Μὰ μὲν ὅλας τὰς κατηγορίας ποῦ ἀκούομεν γὰρ σᾶς καὶ ἀπὸ μερικῆς πράξεως σας πᾶμεν νὰ καταλάβωμεν ὅτι εἴσθε σκληροὶ καὶ κακὸφῆτοι· πάλιν δὲν παραδεχόμεθα ὅτι δὲν εἴσθε καὶ εὐγενεῖς καὶ ὅτι ἀπὸ ἀπλῆν κακίαν σας τὰ κάμνετέ αὐτὰ. διότι οἱ Ἑλληνας ἀπ' ἀρχῆς ἐφάνησαν πρὸς ὑμᾶς εὐγενέστατοι καὶ οὐδέποτε κακοὶ ἢ ἀγενεῖς· ἐνθυμήθητε ὀλίγον ποῖοι ἦσαν ποῦ σᾶς ὑπεδέχθησαν μετὰ τὴν εὐγένειαν καὶ ἐνθουσιασμόν, ποῖοι ἐζητωκραύγουν μετὰ τὴν χάραν; καὶ τώρα τοὺς ποτίζετε «ἀντὶ τοῦ μάννα χολὴν καὶ ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος»· ἐν ἀπὸ τὰ διὰ λοιπὸν θὰ συμβαίνει ἢ δὲν ἔχετε εὐγένειαν, καὶ τότε κρίμα ἔς τὰ μάκρη καὶ πλάτη σας, ἢ θὰ ἦνε κακῆς ποιότητος καὶ ἐντρέπεσθε νὰ τὴν δείξητε εἰς τοὺς αὐστηροὺς κριτὰς Ἑλληνας.

Τέλος πάντων ἔπαυσε καὶ ἡ δεκάτη τοῦ σταφυλίου, καὶ ἐγεινεκαλὸν διότι εἶνε πολὺ φορτωμένον τὸ εἶδος τοῦτο· ἐσκέπτοντο νὰ σηκώσουν καὶ τὸν στρατιωτικὸν φόρον ἀλλὰ δὲν τὸν ἐσήκωσαν· ἀλλὰ μὲ

τὸ ἔπαυσε καὶ μὲ τὸ ἐσηκώθη σεῖς νὰ ἐννοῆτε, ἢ λ λ α ξ ε ν ὄ ν ο μ α καὶ τίποτε ἄλλα. Ἀπὸ ἑσους φόρους ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις τῆς κατέβη ἔς τὸν νοῦν νὰ φορτώσῃ τὸν λαόν, καὶ μάλιστα ἔς τὸ κρατὶ τὸ ὅποιον οἱ Τούρκοι μισοῦν θρησκευτικῶς καὶ φοροῦν ἐμπιστευτικῶς, ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀφαιρέσῃ τίποτε, ἀπὸ ἄλλους δὲ τοὺς ὁποίους νοῦς Εὐρωπαῖος δύναται νὰ γεννήσῃ, ἀπὸ αὐτοὺς μᾶς φορτώνει μὲ ὅσους θέλει· φορολογούμεθα λοιπὸν καὶ τουρκικὰ καὶ εὐρωπαϊκὰ, καὶ μὲ ὅσους φόρους ἐφαντάσθη ἡ ἀγγαλίνωτος καὶ σπάταλος Τουρκία, καὶ μὲ ὅσους ἐσκέφθη ἡ πονηρὰ καὶ πλεονέκτις Εὐρώπη. Ὁ Θεὸς πλέον νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος φαίνεται ὅτι εἶνε μὲ τοὺς ἄγγλους ἕνα, καὶ θὰ ἐφαρμόσῃ τὸ «παντὶ τῷ ἔχοτι δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἐὰν ἔχῃ ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ καὶ δοθήσεται εἰς τὸν ἔχοντα».

Ἐν πρᾶγμα μόνον δὲν ἐσκέφθησαν νὰ φορολογήσωσι καὶ διὰ νὰ μὴ τὸ κάμουν πρέπει νὰ τοὺς τὸ πῶμεν. Τὸ σιτάρι διδοὶ δεκατείαν εἰς τὸ ἄλῳν καθὼς καὶ τὸ σταφύλι ἔς τ' ἀμπέλι· ἀλλὰ καθὼς τὸ σταφύλι ἀφοῦ γείνη κρατὶ διδοὶ φόρον, τοιοῦτοτρόπως καὶ τὸ σιτάρι ἀφοῦ γείνη ἀλεύρι πρέπει νὰ διδῇ φόρον· ἐπειτα καθὼς τὸ ρακὶ ὅταν γείνη ἀπὸ τὰ τζίμπουρα πληρώνει φόρον, οὕτω καὶ τὸ ἀλεύρι ἀφοῦ γείνη ψωμῖα πρέπει νὰ πληρῶνῃ φόρον καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ ἦνε ἀγαπητὴ καὶ νὰ προσπαθῇ καὶ ὁ λαὸς ὑπὲρ τοῦ συμφέροντός της, πρέπει βαθμικῶς νὰ σηκῶνῃ ἕνα ἄδικον καὶ παράλογον φόρον χωρὶς νὰ τὸν φορτῶνῃ πάλιν μὲ ἄλλο ὄνομα· φόρον εἰς τὸν καπνόν, φόρον εἰς τὰ ποτά, φόρον ἔς τὸ ττουμπεκί, (ὁ φόρος τοῦ ττουμπεκίου μ' εὐχαρίστησε διότι τώρα ἂν θέλω νὰ φέρω καλὸν ττουμπεκί τῶν 40 π. γρ. θὰ δώσω 12 γρ. φόρον, ἐνῶ πρὶν ἔπρεπε νὰ δώσω εἰς τὰ 40 τὰ 30) αὐξήσις τοῦ κτηματικοῦ φόρου· δὲν φθάνει ποῦ τὸ σπῆτι ἑνὸς ἀνθρώπου ἀπὸ χίλια γρόσια ἐξετιμήθη 10 χιλ καὶ πληρώνει ἀντὶ 4 γρ. 40, τώρα τὰ 40 πρέπει νὰ γείνουν 50· φόρον λοιπὸν ἐκεῖς φόρον ἐδῶ· εἴθε νὰ ἐβαλλε καὶ φόρον εἰς τὸν καφέ νὰ ἔχωμεν τοῦλάχιστον καὶ τὰς γυ-

ναῖκας νὰ φωνάζουν μαζί μας ἔσως πλέον γείνη τίποτε, διότι καθὼς βλέπω δι' ἐκείνας, «πέντε φοῦρ νοὶ ἐπτὰ κομάτια» καὶ ὅπως θέλουν ἄς γίνουν.

Ἀλλὰ νὰ σηκώσωμεν λέγει ἡ Κυβέρνησις τὸν φόρον, καὶ νὰ μὴ τὸν προσθέσωμεν ἄλλου, μὰ ἡ προσγενησομένη ζημία τότε; αὐτὴν τὴν ζημίαν ὅταν τὴν ἀκούω μὲ διαβολεύει· χάνει φαίνεται ποῦ τήνσουρμαγιά· ἐγὼ ξεύρω ὅτι τὸ πλέον προσδοκώμενον κτήμα ἑνὸς κτηματίου ἀνθρώπου εἶν' ἐκεῖνο ποῦ τοῦ διδοὶ ἐν 5 ἢ 6 τοῖς 0)0· ἄς μᾶς πῇ λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις πόσα μᾶς ἡγόρασε, καὶ νὰ τῆς δίδωμεν 20 τοῖς 0)0· τί θέλει ἀκόμη;

Οἱ Βουλευταὶ μας εἰς τὸ Νομοθετικὸν συνέταξαν τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν τῶν Δημαρχείων· (ἀπὸ καὶ μέσα ἔς τὸ Νομοθετικὸν φοβούμεται ὅτι ἀναστάσιμα δὲν θ' ἀκούσωμεν ποτέ.) πᾶγει πιά· ἂν εὐρίσκειτο μέσα μέσα—κάθε μίλι ἐγγλέζικο—καὶ κανέν φανάρι ποῦ μᾶς ἐφώτιζε ποῦ κανένα γιαννί, θὰ σβήσουν καὶ ἐκεῖνα πλέον· εἰς τὰ σωκκάκια εἰς τὸ ἐξῆς θὰ περιπατοῦμεν μὲ τὰ τζεκκουλά· ἂν δὲν τὰ δῇτε αὐτὰ ὑστεραποῦ ὀλίγον καιρὸν, νὰ μὲς ἔς τὰ μάτια... πέτε μου. Κατηργήθησαν τὰ κιντάρια καὶ τὰ ζυγίσματα, ἀλλὰ διὰ τὰ Δημαρχεῖα ἐξέχασε τὴν τέχνην τῆς ἡ κυβερνήσεως νὰ πῇ «ἡ δὲ προσγενησομένη ζημία θὰ ἀμειφθῇ ἐν μέρει»..... πέθεν;... ποῦ τὸν ἀέρα διὰ τὰ Δημαρχεῖα... Τὴν ἐπαθάν καὶ τὴν καλοῦπαθάν τὰ Δημαρχεῖα, τὰ ὁποῖα βασιζόμενα ἐπὶ τῆς ἀπολαβῆς τῶν κανταρίων ἐδανείσθησαν καὶ ἐξώδευσαν διὰ μιᾶς πρὸς διόρθωσιν δρόμων, μεταφορὰν νεροῦ κλ. καὶ τώρα τὰ χρεωστῶν· πόθεν θὰ πληρωθῶσι τὰ χρέη; ἐγὼ συμβουλεύω τὰ Δημαρχεῖα νὰ ἐβγάλῃσι ταῖς πλάκες νὰ ταῖς πωλήσωσι· νὰ ἀφῇσωσι δὲ τοὺς δρόμους ἀνωμάλους ἡμεῖς καρρότζες καὶ ἵππους δὲν ἔχομεν· οἱ ἄγγλοι ποῦ ἔχουσιν, ἄς τοὺς διορθώσωσι· μὲν τί λέγετε; δὲν τοὺς πρέπει;

Δ Ι Α Λ Ο Γ Ο Σ.

—Τί ἐπαθες Κύριε Γεωργαλλῇ καὶ τρέχεις ἔτσι θυμωμένος;

—ἄφησέ με ἀδελφε· νὰ πάγω ἔς τὸν διάβολον.

—τί ἐπαθες βρε ἀδελφέ;

—τί ἐπαθα, ἤκουσες ποτέ σου μὲ τὸ νὰ χαιρετίσῃ κανεὶς Ἄγγλον νὰ πληρώσῃ 22 σελ. πρόστιμον;

—δὲν εἶνε παράξενον κ. Γεωργαλλῇ τὸ πρᾶγμα, διότι φυσικὰ τοῦ ἁγγλου τὸ σύστημα εἶνε χωρὶς νὰ ἔνέ τις συστημένους κοντά του οὔτε χαιρετᾷ, οὔτε δέχεται χαιρετισμόν.

—μὰ τί συστημένος ἀδελφέ ἀφοῦ εἶμαι ὑπάλληλός του.

—ἐ! λέγε νὰ δοῦμεν πῶς ἔγινε τοῦτο;

—νὰ βρε ἀδελφέ· ἔφερνα τὴν πόσταν ποῦ τὴν Πάφον μου ἔδωσαν λοιπὸν δύο σημειώσεις εἰς χαρτὶ ἀσφράγιστον, ποῦ νᾶεν κατῇ ἡ ὥρα κ' ἡ σταλαμὴ, νὰ φέρω ἔς τὴν Λεμνησσόν· εἰς τὸν δρόμον ἕνας ποταμός ὀλίγον ἐλείψε νὰ με πάρῃ· ἐβράχισαν λοιπὸν τὰ φορέματά μου καὶ τὰ πιλλιστουδία τὰ βάλαι μὲς ἔς τὸ φέσι μου· ὅταν ἦλθα εἶδω κ' ἐμβῆκα μὲς ἔς Ταχυδρομεῖον ἦλθε καὶ ὁ Διευθυντὴς καὶ ἠθέλησα νὰ ἐβγάλω τὸ φέσι μου διὰ νὰ τὸν χαιρετίσω, διότι ἐτσι μου εἶπεν ἄλλοτε ἐκεῖνος ὁ Λαοτάλαμπος ποῦ εἶνε ἐκεῖ μέσα ποῦ νὰ ἐν μὲν βρεθῇ, ἀφοῦ λοιπὸν ἐβγάλα τὸ φέσι μου εἶπαν τὰ πιλλιστουδία, τὰ εἶδε, μὲ ἐγκάλεσε κ' ἐπλήρωσα 22 σελ. πρόστιμον καὶ μ' ἐπαυσε κ' ἀπὸ τὴν θέσιν μου.

—καλὰ ἐπαθες· δὲν ξέρεις ὅτι τὸ φέσι ἔχει μεγάλην ὑπόληψιν καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐβγαίνει εἰς τοὺς χαιρετισμούς; δὲν παρατηρεῖς ὅτι καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως, ποπάνω ποῦ τὰ ἀγγλικά φορέματα βάλλουσι φέσι, εἴτε διὰ νὰ τὸ τιμῶσιν ἐγγλέζικα, εἴτε διὰ νὰ τιμῶσιν τούρκικα; μάθε λοιπὸν νὰ βγάλῃς ἄλλην φορὰν τὸ φέσι.

—νὰ βγάλω ἄλλην φορὰν φέσι; οὐδὲ ἔς τὴν Ἑκκλησίαν δὲν θὰ βγάλω πλέον τὸ φέσι μου, καὶ ἂν ἦνε κοίμα ἄς τὸ ἔρη ἡ ψυχὴ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ταχυδρομείου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὁ Γλάδστων ἐκινδύνευσε νὰ πέσῃ· οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὸν κατηγοροῦν ὅτι ἡ πολιτικὴ του, καὶ μάλιστα διὰ τὰ Αἰγυπτιακά, εἶνε ἀτολμος καὶ ἀμφιταλαντευομένη, ἐν ᾧ ὁ Γλάδστων τὴν θεωρεῖ πολιτικὴν ἀφιλοκεροδῆ καὶ τιμῶν (τιμὸν τοῦ μου γυρεύει κ' αὐτὸς ἔς τὴν

πολιτικὴν ψύλλους μὲς ἔς τ' ἄχυρα) προχθὲς οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἠνοιξαν ὅλοι τὸ στόμα των μὲς ἔς τὸ Κοινοβούλιον νὰ τὸν ρίψουν· μὰ ἀνοίγει κ' ἐκεῖνος ὑπερα ἐκεῖνο τὸ ἀπόλωτό του στόμα, καὶ τοὺς ἔκαμε φάσαν. Τὸ ἑξῆαιον ὁμῶς εἶνε ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα αἰσθάνεται καὶ σκέπτεται καὶ τὰ λέγει κάποτε δὲν τολμᾷ καὶ νὰ τὰ κάμῃ, καὶ οὐ αὐτὸ θεωρεῖται ἀτολμος. Πόσα καλὰ πράγματα εἶπεν ἄλλοτε καὶ διὰ ἡμᾶς, καὶ ὁμῶς τὰ ἐσιώπησεν ὅλα καὶ χαμπάρι δὲν ἔχει τώρα· μὰ λοιπὸν μὲ νόνα τὰ λόγια φίλος. "ἔξικ ὅλοσ' αὐτὸν" λέγει κ' ὁ τοῦρκος.

Ὁ Γόρδων ἐφθασε ἔς τὸ Καρτὸν φαρτωμένους μὲ ἓν διστάκι λίρες καὶ μ' ἓν διστάκι παράσημα, καὶ ἤρχισεν ἀμέσως τὸν παρασημολιροπόλεμον μὲ τοὺς ἄραβας· μεγάλην ἀξίαν ἔχουν αἱ τοὶ οἱ διαβολοαράπιδες· ἀφοῦ ὅλοι οἱ Ἑυρωπαῖοι καταδέχονται καὶ πολεμοῦν μὲ μολύβι, καὶ ἐκεῖνοι πρέπει νὰ πολεμῶνται μὲ χρυσάφι· λοιπὸν νὰ! φάτε μαῦροι χρυσάφι ἀπὸ τοὺς τρελλοὺς τοὺς ἄσπρους· τὸ κακὸν εἶνε ποῦ θὰ τοὺς συνειδίσουν εἰς ἰέτοιον χρυσοπόλεμον καὶ θὰ τὸν θέλουν νὰ τὸν κάμνουν συχνά, καὶ ἀλοῖμονον τότε εἰς τοὺς φορολογουμένους ἄσπρους. Τὰ ἐπροφήτευσεν φαίνεται αὐτὰ ὁ προφήτης Μαγδῆς καὶ διὰ τοῦτο ἐξακῶλου θεῖ τὴν δουλειάν του· ἐνοιά σου Κ' ὁρ Μαγδῆ καὶ τώρα θὰ γίνῃς προφήτης μὲ θαύματα.

Δὲν σᾶς ἔλεγα ἐγὼ ὅτι οἱ σοφοὶ Καθηγηταὶ τῆς Ἀμερικῆς ἐτρελλάθησαν; νὰ πάλιν ἕνας σοφὸς Καθηγητὴς λέγει ὅτι ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ περιπατῇ μὲ τὰ δῖά του εἶνε παρὰ φύσιν· καθὼς π. χ. ἡ ἀρκουδα καὶ μερικὰ σκυλιὰ ποῦ κάμνουν σοῦζον. Ὁ ἄνθρωπος, λέγει, εἶνε φυσικὰ πλασμένος νὰ περιπατῇ μὲ τὰ τέσσερά του· τοῦτο δὲ ποῦ κάμνει καὶ περιπατεῖ μὲ τὰ δῖά του βλάπτεται, καὶ διὰ τοῦτο συχνὰ πνέει ἀσθενεῖ καὶ ἀποθνήσκει γρήγορα. Πόσον νόσιμον θὰ ἦνε ἂν αὐτοὶ οἱ σοφοὶ Καθηγηταὶ μᾶς κατα

φέρουν νὰ περπατοῦμεν μὲ τὰ τέσσαρα μὰ τὸ κακὸν ποῦ χωρὶς αὐτὸν δὲν πάγει νόσιμα, ἀλλὰ εἶνε δύσκολον νομίζετε εἰς τοὺς σοφοὺς. Καθηγητὰς νὰ ἐφεύρωσι καὶ τρόπον νὰ μᾶς βάλλωσι καὶ οὐραν; ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ.

Ἡ Ρωσσία κρυφὰ κρυφὰ καὶ ἦσυχ' ἦσυχ' ἀρπάζει μέρη κοντὰ ἔς τὰς Ἰνδίας ἕνα μέρος τὸ ὁποῖον ἡ Ἀγγλία τὸ ἐθεώρει ὡς φραγμὸν κατὰ τῆς Ρωσσίας, ὁ στρατηγὸς Τσερνάγιεφ τὸ ἤρπασε· τὸ μέρος τοῦτο ὀνομάζεται Μερβ καὶ ἔχει καὶ χωρίον Μερβ. Οἱ Τουρκομάνοι ποῦ κατοικοῦν εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἐνθ' αὐτοῖς τί ἐπαθ' ἀνὰ πρὸ δύο ἐτῶν εἰς τὸ Γιόκ Τεπέ ἀπὸ τὸν Σκουβέλεφ ὑπετάχθησαν μὲ τὴν θέλησίν των· καὶ τί ἠμποροῦσαν νὰ κάμουν τάχα;

Τὰ Πατριαρχικά ἤρχισαν νὰ γίνονται καλλίτερα, καὶ ἐλπίζομεν νὰ τελειώσῃ καλῶς τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ ὁποῖον ἐτάραξε τὴν χολὴν ὅλων τῶν Ἑλλήνων, καὶ εἶχον καὶ μέγα δίκαιον. Ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα ἐστάλησαν εἰς τὴν Σύνοδον εὐχάριστα μηνύματα. Ὁ Σουλτάνος ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς εὐχὰς καὶ τοὺς πόθους τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν ὑπηκόων του καὶ διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν μέριμναν τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ νὰ ἦνε εὐτυχεῖς καὶ ἡσυχοὶ οἱ ὑπήκοοί του, ζητεῖ νὰ τοῦ παρουσιάσωσι τὸ παλαιὸν βεράτιον εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχουν οἱ ὅροι καὶ τὰ προνόμια τοῦ πατριαρχείου τὰ ὁποῖα παρεχώρησαν οἱ παλαιοὶ Σουλτάνοι, καὶ σύμφωνα μ' αὐτὸ νὰ ἐκδώσῃ τὸ νέον فرمانιον τοῦ Πατριάρχου. Μεγάλην χαρὰν ἐπροξένησεν εἰς τοὺς Ἑλληνας κατοίκους τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἡ εἰδήσις αὕτη. Καὶ ἡμεῖς χαίρομε θὰ διὰ τὰς εἰδήσεις ταύτας καὶ εἴθε νὰ ἀληθεύσωσι. Τὰ αὐτὰ προνόμια ἔχει καὶ ἡ αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία μᾶς ἐδῶ, ἀλλὰ δὲν ξέρω ἂν ἡμεῖς εἰς θέσιν νὰ εὐχρησθῶμεν νὰ μιμηθῇ ἡ Ἀγγλία τὴν Τουρκίαν, ἢ ἡ Τουρκία τὴν Ἀγγλίαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ Κυρά «Ἀλήθεια» ἐκ σπουδαίας ἀπόψεως ἐξέταστα τὴν γλώτταν ἢν μετεχειρίσθημεν ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ περὶ τοῦ κ. Μίδλεττον, εὑρεν αὐτὴν ἥκιστα ἀρμοδίαν· ἀλλ' εἴαν ἡ γλώτσα ἐκείνη ἦνε ἥκιστα ἀρμοδία διὰ σατυρικὰ φύλλα, τότε ἀληθῶς ἀγνοοῦμεν ποίαν γλώτταν πρέπει νὰ μεταχειρίζομεθα διὰ ν' ἀρέσκη εἰς ὅλους. Τὸν κ. Μίδλεττον καὶ ἡμεῖς σεβόμεθα καὶ ἀγαπῶμεν διότι πάντα μέχρι σημερον πράξεις τοῦ τὸ σέβας καὶ τὴν ἀγάπην πάντων ἐπ' αὐτὸν προκαλεῖ, ἀλλὰ δὲν βλέπομεν ποία ἡ ἐν τῷ διαφόρῳ μας ἐκείνῳ ἥκιστα δι' αὐτὸν ἀρμοδία φράσις. Τέλος πάντων διὰ τοῦ διαφόρου μας ἐκείνου δύο μεγάλα καλὰ ἐγένοντο· α) ἐδόθη ἀφορμὴ εἰς τὴν «Ἀλήθειαν» νὰ ἐκφράσῃ δημοσίᾳ τὸ πρὸς αὐτὸν σέβας καὶ τὴν ἀγάπην τῶν πολιτῶν ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ζῇ ὁ κ. Μίδλεττον καὶ χαίρω ἀληθῶς διὰ τοῦτο καὶ ἐλπίζω ἡ χαρὰ μου αὕτη νὰ ἦνε διαρκής, καὶ β) πᾶν εὐγενῶς διέταξεν ἀμέσως τὴν θεραπείαν τοῦ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ὡς ἐσμέν ἡδὴ βέβαιον γινόμενου ἀτέπου τοῦτου, καὶ παρέσχεν οὕτω τῇ «Σάλπιγγι» καλὰς ἐλπίδας ὅτι πολλοὺς μιμητὰς τοῦ παραδειγματός του θὰ ἴδῃ. Ὀλίγον θυμωμένα ἐγράψαμεν, (διὸ καὶ ζητοῦμεν συγγνώμην ἀπὸ τὸν κ. Μίδλεττον) ἀλλ' ἐπρεπε νὰ πάθῃ καὶ ἡ Κυρά «Ἀλήθεια» ὅ,τι ἡμεῖς ἐτάδομεν, νὰ πατήσῃ δηλ. εἰς ἓνα τῶν σκουπιδίων τελευτῇ νὰ γλυστρήσῃ νὰ δώσῃ μέσα καὶ νὰ ὀρμήσουν πᾶνω τῆς 4—5 σκύλλοι οἱ ὅποιοι συνήθως ἀνακατώνουν τὰ τοιαῦτα τῆς τραπέζης σκουπίδια, καὶ νὰ δώμεν τότε πῶς θὰ ἐγράψεν, ἢ ἂν θὰ ἠδύνατο νὰ γράψῃ πλέον.

Μία ἐξήγησις.

Ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν μίαν ἐξήγησιν. Τὸ φύλλον μας θὰ καταπολεμῇ ὅσον τῷ εἶνε δυνατόν τὰς αἰσχρότητας, τὰς λακοηθείας καὶ ἐν γένει τὰς πράξεις ἐκείνας αἵτινες γίνονται πρόσκομμα εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ χρηστοθήειαν. Σκαπὸς τοῦ φύλλου δὲν εἶνε νὰ διακωδωνίζῃ καὶ νὰ σατυρίζῃ πράξεις ἀσημάντους

καὶ διασκεδάσεις νέων ἐν μέτρῳ γινόμενας, ὥστε νὰ χάσῃ καὶ ὁ σατυρισμὸς τὴν ἀξίαν καὶ σημασίαν του. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο θὰ καταντᾷ τότε μόνον ὅταν ἡ κατάχρησις καὶ ἡ ὑπερβολὴ κινδυνεύωσι νὰ βλάψωσιν ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς· διότι εἴαν ὁ προορισμὸς τοῦ σατυρικοῦ φύλλου δὲν ἦνε ἡ περιφρούρησις τῆς ἠθικότητος, τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς δικαιοσύνης, τότε νῆ τὸν κύνα ἠγνοοῦμεν τίς ἐστὶν αὐτός. Τοῦτα δὲν σας τὸ εἶπα ἀπὸ πρὶν διὰ νὰ μὴ νομίσητε ὅτι τὸ ἔκαμα δι' ἰδιωτελεῖς σκοποὺς καὶ σᾶς τὸ λέγω τώρα καὶ σκεφθῆτέ το καλὰ.

Ἡ καθαρὰ Δευτέρα.

Τὴν καθαρὰν δευτέραν οἱ ἄνθρωποι παθαίνουν ὅ,τι παθαίνει ἄγριον πουλὶ, ὅταν περιορισθῇ ὡς τὸ κλουβί· κτυπᾷ πᾶνω, κάτω, πλάγια, ὀρμᾷ αἰφνης πῶς θὰ ἐξέλθῃ, ἀλλ' ἐπὶ τέλους πείθεται ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ φύγῃ καὶ τότε μένει συλλογισμένον ὡς νεκρόν. Ἔτσι καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀφοῦ τοὺς πλακώσῃ αὕτη ἡ Τεσσαρακοστή, ἀμέσως ποῦ τὴν πρώτην ἡμέραν τρέχουν ἐξω ὡς τὰ δάσχη, ὡς τοὺς ποταμούς, ὡς τὰ γερὰ νὰ κόψουν λέγουσιν τὴν μύτην τῆς Σαρακοστῆς, ἡ ὁποία τοὺς ἐπλάκωσε μετ' ὅσην ὑπερηφάνειαν, τόσοι ἄνθρωποι νὰ κόψουν μίαν μύτην!! τὴν γυρεύουν λοιπὸν καὶ καλὰ νὰ τὴν κόψουν, ἀλλ' οὔτε ὡς τοὺς ποταμούς οὔτε ὡς τὰ χόρτα οὔτε ὡς τὰ καλόκηρα οὔτε ὡς τὰ καλάθηα τὴν εὐρίσκουν· ἐπιστρέφουν λοιπὸν θυμωμένοι τόσον ὅπου τὴν κλειδαριάν τοῦ σπητιοῦ τὴν δυσκολοευρίσκουν ν' ἀνοίξουν· μ' ἐκείνον τὸν θυμὸν κοιμῶνται, ξημερώνονται τὸ πρωὶ καὶ τί νὰ δῆς; βλέπουν ὡς τὸ σπῆτί των μὴν θεομύτην τῆς Σαρακοστῆς 15 πράττειν, ποῦ δὲν μποροῦν νὰ ψηλώσουν πᾶνω τὰ μάτια τοὺς νὰ τὴν δών. Τοῦτο τὸ παθαίνουν κάθε χρόνον καὶ ὁμῶς τὸ ξεχνοῦν.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Ἐρωτήσατε παρακαλῶ τὸν Δημάρχον διατὶ παρήτησεν ὁ ἰατρός ἀπὸ τὸ νὰ ἐξετάζῃ ταῖς Μαγδαληναῖς, ἢ μάλιστα ταῖς λεγόμενας Πατρόνας δὲν ταῖς ἐξετάζει καθόλου μετὰ τὴν πρόφασιν ὅτι ἐκείναι εἶνε ἀπόμαχοι ἐφ' ἐκείναις εἶνε ἐμ-

προσδοφυλακή;(1)

Ζίγκ Ζίγκ.

Ἰατροὺς εἶπαμεν καὶ ἐνθυμήθημεν. Ἐνας προφήτης, ὁ Σαοὺλ νομιζῶ, εἶπε μίαν φοράν «ὅπου φάρμακα πολλὰ καὶ ἰατροὶ πολλοὶ ἐκεῖ καὶ νότοι πλείστοι», ἀλλ' ἡμεῖς δὲν φοβούμεθα ἀπὸ νότους, διότι ναὶ μὲν ἰατροὺς ἔχομεν τώρα, χάριτι θεῖα, πολλοὺς, ἀλλὰ φάρμακα ἔχομεν πολλὰ ὀλίγα, μ' ὅλον ὅτι τὰ φαρμακεῖά μας εἶνε σωστά 2 1)2, καὶ διὰ τοῦτο ἐν γραμματίῳ κιννῖνο ἔχει δύο σελήνια, ἐν δρ. κίνα ἐν γρ. κλ. κλ. φθάνει νὰ μὲν ὡς τὸν ἄνθρωπον ἡ ἰδέα ὅτι θ' ἀσθενήσῃ καὶ ἅμα ἔλθουν τὰ ἰατρικὰ ὡς τὸν νοῦν του, νὰ τὸν ὡς τὸ κρεββάτι.

Διὰ νὰ βάλωμεν καὶ τὸν νοῦν σας κορμάτι εἰς κίνησιν κάμνομεν ἀρχὴν καὶ σᾶς λέγομεν ἐν αἰνίγμα.

Αἰνίγμα Α'.

Μαὶ μὲ τὸν ἐχθρόν μου
γεννώμαι καὶ ἀποθνήσκω
ζῶν ἢ θάνατον μου
ἀπὸ αὐτοῦ ἐύσχω.
Ζῇ ἢ ζωογονήσῃ,
θνήσκω μετὰ τὴν πτώσιν του·
ἀντίθετα κινεῖμαι
εἰς πᾶσαν κίνησιν του·
μ' αὐξάνει μετὰ πλάτνει
πλησίον μ' ὅταν στέκη
μικρὰν μου μετὰ σμικρύνει.
καὶ οὐδέποτε μετὰ ἐλείπει.

Τῶν λυτῶν τὰ ὀνόματα θὰ δημοσιεύωνται κατὰ σείραν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὸ ἔτος τῆς συνδρομῆς διὰ τοὺς Κεὺς Συνδρομητὰς ἀρχεταὶ ἀπὸ τοῦ ἀνά χειρὸς β'. τοῦτου ἀριθμοῦ καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου.

Ἡ Σύνταξις.

(1) Δ.Σ. Τίτινται βρὶ ἀδελφεὶ τοῦ Δημάρχου ἀφοῦ ἐκείνη τόσος καιρὸς τώρα ποῦ τὴν μίαν ἢ δύο φορές ποπάνω ποῦ τὴν ἄλλην ἢ χολέρας ποκάτω δὲν μπορεῖ νὰ βγῇ ἐξω διὰ νὰ μάθῃ ἂν ἐξετάζονται ἢ ἂν ἡ πατρίτις καθὼς λέγετε σῆς ἦνε ἐμπροσθοφυλακή; Τώρα ναί, ποῦ τὸ δηλοποιεῖτε σῆς ὅ ἐν ἐνεργείᾳ σρατὸς, βίβαια θὰ ἐνεργήσῃ διότι (αὐτὸ εἶνε βίβαια) δὲν θέλει νὰ δώσῃ ἐργασίαν εἰς τοὺς ἰατροὺς.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου «Ἀληθείας»